

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL SIA „S1“ 2016-08-15 SKUNDO NR. 01.06/40**

2016 m. spalio 20 d. Nr. S-235 (7-193/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant

Jūratei Dalmantaitei

dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojai nedalyvaujant

L. S.

2016 m. spalio 4 d. posėdyje išnaginėjusi SIA „S1“ (toliau – Pareiškėja) 2016-08-15 skundą Nr. 01.06/40 dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016-07-20 sprendimo Nr. 1A-258, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas ginčijamu sprendimu patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės (toliau – Klaipėdos TM) 2016-04-29 supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 6LM1900341S, kuria Pareiškėjai buvo įregistruota 5928 Eur maito ir 593 Eur baudos mokestinė prievolė.

Sprendime nurodoma, jog Klaipėdos TM patikrino Pareiškėjos įformintą 2016-04-11 importo deklaraciją Nr. 16LTLU9000IM00BDC0 (toliau – Importo deklaracija) dėl tarifinės preferencijos taikymo teisingumo. Patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėja iš Islandijos importavo užšaldytas virtas lukštentas krevetės (*pandalus borealis*), kurias deklaravo TARIC kodu 1605 21 90 40, ir užšaldytas virtas lukštentas krevetės (*pandalus jordani*), deklaruotas TARIC kodu 1605 21 90 59. Pareiškėja deklaruotoms prekėms pritaikė tarifinę preferenciją 0 proc., o kilmės šalį nurodė Islandiją. Klaipėdos TM, įvertinusi muitinio įforminimo metu Pareiškėjos pateiktus dokumentus, nustatė, kad krevetės pagautos Kanados ir Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – JAV) laivais ir atgabentos į Islandiją perdirbimui jas išverdant ir nulukštenant. Klaipėdos TM, vadovaudamasi Europos Sąjungos ir Islandijos jungtinio komiteto 2016-02-17 sprendimu Nr. 1/2016, kuriuo iš dalies keičiamas Europos ekonominės

bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarimo 3 protokolą dėl sąvokos „prekių kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų (2016/386), ir 2012-03-26 Tarybos sprendimu dėl Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių regioninės konvencijos sudarymo (2013/94/ES, toliau – Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinės kilmės taisyklės), nustatė, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, pagrindžiančių preferencinę prekių kilmę, ir, atsižvelgdama į tai, 2016-04-01 sąskaitoje faktūroje Nr. SR011940 esančią kilmės deklaraciją pripažino netinkama importuotų prekių tarifinės preferencijos taikymui. Klaipėdos TM, atsižvelgdama į minėtas aplinkybes, nusprendė, kad taikytina trečiųjų šalių maito norma – 20 proc., ir taisytina Importo deklaracijos 36 langelyje nurodyta preferencija iš „300“ į „100“, įvertinusi turimus duomenis, 2016-04-29 priėmė supaprastinto patikrinimo ataskaitą Nr. 6LM1900341S, kuria įregistravo 5928 Eur maito ir 593 Eur baudos mokestinę prievolę.

Nurodoma, jog Pareiškėja 2016-06-21 raštu Nr. 01.06/31, šalindama 2016-05-17 skundo Nr. 01.06/21 Muitinės departamentui trūkumus, pateikė krevečių apdoravimo schemą, naudotos druskos atitikties standartą ir geriamojo vandens tyrimo rezultatus, kurie, Pareiškėjos teigimu, pagrindžia, kad atliktas perdirbimas yra pakankamas pripažinti produktus turinčius Islandijos kilmę. Muitinės departamentas, išnagrinėjęs Pareiškėjos pateiktus dokumentus ir atsižvelgęs į teisės aktų nuostatas, nustatė, kad naudotos druskos ir vandens kilmės sertifikatai bei atliktas gaminių perdirbimas nagrinėjamu atveju įtakos prekių kilmei neturi.

Vadovaujantis Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių antro priedo, nustatančio apdoravimo ar perdirbimo procesų, kuriuos reikia atlikti su kilmės statuso neturinčiomis medžiagomis, norint, kad pagamintas produktas įgytų kilmės statusą, sąrašą, 16 skirsniu žuvis, vėžiagyviai, moliuskai ar kiti vandens bestuburiai kilmės statusą įgyja, kai visos panaudotos medžiagos, kurios priskiriamos 3 skirsniui, yra visiškai gautos. 3 skirsnyje įvardintos medžiagos yra žuvis, vėžiagyviai, moliuskai ir kiti vandens bestuburiai. Kokie produktai laikytini visiškai gautais, yra įtvirtinta minėtų taisyklių 4 straipsnyje. Šio straipsnio 1 dalies f punktas nurodo, kad jūros žūklės ir kiti produktai laikomi visiškai gautais, kai jie išgauti iš jūros eksportuojančios susitariančios šalies laivais už jos teritorinių vandenų ribų. Remiantis išdėstytomis teisės aktų nuostatomis, Muitinės departamento teigimu, matyti, kad siekiant įgyti Islandijos prekių kilmę, importuotos krevetės turėjo būti sugautos su Islandijos šalies laivais už jos teritorinių vandenų. Vertinant muitinio įforminimo metu pateiktus dokumentus, t. y. 2015-07-06 kanadietišką žvejojimo sertifikatą Nr. 98940364, kuriame nurodyta, kad laivo vėliava yra Kanados, ir JAV 2014-12-12 žvejojimo sertifikatą Nr. IS.3003.306327.14-CC, iš kurio matyti, kad laivas, kuris sugavo krevetes ir šalis siuntėja yra JAV, darytina neabejotina išvada, kad krevetės *pandalus borealis* sugautos su Kanados laivais, o krevetės *pandalus jordani* su JAV laivais. Atsižvelgiant į minėtus dokumentus, pasak Muitinės departamento, matyti, kad pagrindo taikyti Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių 4 str. 2 dalyje tvirtintus punktus taip pat nėra. Remiantis minėtomis aplinkybėmis, Muitinės departamento tvirtinimu, Klaipėdos TM pagrįstai nurodė, kad atliktas perdirbimas Islandijoje krevetėms, kurios sugautos Kanados ir JAV laivais, negali būti laikomas pakankamu pagrindu Islandijos kilmei taikyti. Pareiškėjos teiginys, kad perdirbimo metu buvo skurtas naujas produktas, kuris yra paruoštas vartoti, todėl prekių kilmė turėtų būti Islandijos, laikytinas nepagrįstu ir įtakos prekių kilmei neturi.

Pareiškėja muitinio įforminimo metu pateikė 2016-04-01 sąskaitą faktūrą Nr. SR011940, kurioje nurodyta, kad gabenamų krevečių kilmė yra Islandija. Muitinės departamentas sprendime tvirtina, jog remiantis minėtomis teisės aktų nuostatomis ir susiklosčiusiomis aplinkybėmis, norint pripažinti gabentas krevetes turinčiomis Islandijos kilmę, jos privalėjo būti sugautos su Islandijos laivais už šios šalies teritorinių vandenų.

Nagrinėjamu atveju gabentos krevetės sugautos su Kanados ir JAV laivais ir prekės importuotos į Islandiją perdirbimo procedūrai, todėl Klaipėdos TM skundžiamoje supaprastinto patikrinimo ataskaitoje pagrįstai nurodė, kad pateiktoje sąskaitoje faktūroje esanti kilmės deklaracija netinkama importuotų prekių tarifinės preferencijos taikymui.

Remiantis išdėstytais aplinkybėmis sprendime daroma išvada, kad krevetės *pandalus borealis* sugautos su Kanados laivais, o krevetės *pandalus jordani* su Jungtinių Amerikos Valstijų laivais, todėl pagrindo laikyti, kad gabentos krevetės yra Islandijos kilmės, kaip įrašyta sąskaitoje faktūroje, ir taikyti preferencinę prekių kilmę nėra. Atsižvelgiant į tai, Klaipėdos TM pagrįstai 2016-04-29 supaprastinto patikrinimo ataskaita Nr. 6LM1900341S pritaikė trečiųjų šalių maito normą 20 proc., pakeitė preferenciją iš „300“ į „100“ ir įregistravo 5928 Eur maito bei 593 Eur baudos mokestinę prievolę.

Pareiškėja nesutinka su ginčijamu Muitinės departamento 2016-07-20 sprendimu Nr. 1A-258 ir 2016-08-15 skunde Nr. 01.06/40 nurodo pripažįstanti, kad per Klaipėdos uostą iš Islandijos importavo šaldytas lukštentas virtas krevetes (*pandalus borealis*), kurias pagal Europos Sąjungos integruotą maito tarifą (toliau tekste vadinama – TARIC) deklaravo kodu 1605 21 90 40 (prekę Nr. 1), šaldytas lukštentas virtas krevetes (*pandalus jordani*), kurias deklaravo TARIC kodu 1605 21 90 59 (prekę Nr. 2, toliau tekste – produktas), ir įformino deklaraciją Nr. 16LTLU9000IM00BDC0 (2016-04-11). Deklaracijos įforminimo metu prekėms Nr. 1 ir Nr. 2 apskaičiuotas mokestis taikant lengvatinį tarifą 0 proc. Deklaracijos 17 langelyje šalies gavėjos kodas Latvija (LV), 34 langelyje kilmės šalies kodas Islandija (IS).

Muitinės departamento sprendime nurodyta, kad Tarnyba, vadovaudamasi Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarimo 3 protokolu pripažino, kad produktui suteiktos lengvatos kilmės nepakanka dėl to, kad krevetės, iš kurių sukurtas produktas, sužvejotos Kanados ir JAV laivais ir jų apdorojimas nesudaro pagrindo suteikti kilmės statuso.

Skunde tvirtinama, jog Klaipėdos TM, priimdama ataskaitą, vienašališkai pakeitė dokumentą, kurį pateikė trečioji šalis, t. y. minėtos prekės gamintojas / siuntėjas.

Europos Tarybos nutarime (2012-03-26), keičiančiame Regioninę konvenciją dėl Europos ir Viduržemio jūros regiono šalių lengvatinių kilmės nuostatų (2013/94/ES) 32 straipsnyje nustatyta tvarka, pagal kurią tikrinami kilmės patvirtinimai. Pareiškėjos teigimu, nei patikrinimo ataskaitoje, nei Muitinės departamento sprendime nėra nuorodos į tai, kad Klaipėdos TM laikytusi nustatytos kilmės patvirtinimo tikrinimo tvarkos, todėl galima konstatuoti, kad Klaipėdos TM pažeidė norminius aktus, savo kompetencijos ribas ir jos ataskaita laikoma neteisėta.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Pareiškėja prašo panaikinti Muitinės departamento 2016-07-20 sprendimą Nr. 1A-258.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog ginčijamas Muitinės departamento sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjos skundas netenkintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjos importuotų prekių kilmės nustatymo ir papildomai mokėtino maito apskaičiavimo pagrįstumo. Pareiškėja muitinio įforminimo metu deklaravo importuotų prekių kilmę – Islandijos ir taikė lengvatinį 0 proc. maito tarifą, tuo tarpu Klaipėdos TM deklaruotos prekių kilmės nepripažino ir taikė ne 0 proc. lengvatinį, o 20 proc. trečiųjų šalių maito tarifą bei papildomai apskaičiavo Pareiškėjai mokėtinus maitus ir su juo susijusias sumas.

Byloje yra nustatyta, kad Pareiškėja iš Islandijos importavo užšaldytas virtas lukštentas krevetes (*pandalus borealis*), kurias 2016-04-11 importo deklaracijoje Nr.

16LTLU9000IM00BDC0 deklaravo TARIC kodu 1605 21 90 40, ir užšaldytas virtas lukštentas krevetės (*pandalus jordani*), deklaruotas TARIC kodu 1605 21 90 59. Prekėms buvo įforminta išleidimo į laisvą apyvartą ir vidaus vartojimą vienu metu muitinės procedūra. Deklaruota prekių kilmė – Islandija (IS), preferencijos kodas – „300“, prekėms taikytas 0 proc. maito tarifas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja preferencinę prekių kilmę grindė muitinio įforminimo metu pateikta ginčo prekių pardavėjos *Iceland Pelagic ehf* išrašyta 2016-04-01 sąskaita faktūra deklaracija Nr. SR011940, kurioje nurodyta, kad ginčo prekių kilmė yra Islandija. Tačiau Klaipėdos TM, įvertinusi muitinio įforminimo metu Pareiškėjos pateiktus dokumentus (Pareiškėja be nurodytosios sąskaitos faktūros pateikė sugautų žuvų kiekio sertifikatus: 2015-07-06 Nr. 98940364 ir 2014-12-12 Nr. IS.3003.306327.14-CC), nustatė, kad krevetės buvo pagautos Kanados ir JAV laivais ir atgabentos į Islandiją perdirbti jas išverdant ir nulukštenant. Todėl vadovaudamasi Europos Sąjungos ir Islandijos jungtinio komiteto 2016-02-17 sprendimu Nr. 1/2016, kuriuo iš dalies keičiamas Europos ekonominės bendrijos ir Islandijos Respublikos susitarimo 3 protokolais dėl sąvokos „prekių kilmė“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo metodų (2016/386), ir Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinėmis kilmės taisyklėmis, nustatė, kad Pareiškėja nepateikė dokumentų, pagrindžiančių preferencinę prekių kilmę, ir atsižvelgdama į tai, 2016-04-01 sąskaitoje faktūroje Nr. SR011940 esančią kilmės deklaraciją pripažino netinkama importuotų prekių tarifinės preferencijos taikymui.

Ginčo santykiams taikytinų Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių (šiose taisyklėse nustatomos nuostatos, kuriomis reglamentuojama prekių, kuriomis prekiaujama pagal atitinkamus susitariančių šalių sudarytus susitarimus, kilmė (taisyklių Bendrųjų nuostatų 1 str. 1 dalis) I priedėlio „Konceptijos „kilmės statusą turintys produktai“ apibrėžties ir administracinio bendradarbiavimo būdai“ 2 str. 1 d. a punktas nustato, kad, įgyvendinant atitinkamą susitarimą, toliau nurodyti produktai laikomi susitariančios šalies kilmės produktais juos eksportuojant į kitą susitariančiąją šalį, jeigu produktai yra visiškai gauti susitariančioje šalyje kaip apibrėžta 4 straipsnyje. 4 straipsnio, apibrėžiančio visiškai gautų produktų sąvoką, 1 d. f punkte nustatyta, jog visiškai gautais susitariančiojoje šalyje laikomi į kitą susitariančiąją šalį eksportuojami jūros žūklės ir kiti produktai, išgauti iš jūros eksportuojančios susitariančiosios šalies laivais už jos teritorinių vandenų ribų. Iš išdėstytų nuostatų, Komisijos vertinimu, yra akivaizdu, kad šiame ginče aptariami jūros žūklės produktai – vėžiagyviai (krevetės) – galėtų būti pripažinti turintys Islandijos kilmę tik tuo atveju, jeigu jie būtų sugauti (išgauti iš jūros) su Islandijos šalies laivais už jos teritorinių vandenų. Tuo tarpu iš byloje esančių dokumentų (Kanados žvejojimo 2015-07-06 sertifikato Nr. 98940364 ir JAV 2014-12-12 patvirtinimo pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008 dėl produktų, kuriuos sugavo JAV laivai, Nr. IS.3003.306327.14-CC) matyti, jog ginče aptariamos krevetės buvo sugautos ne su Islandijos, bet su Kanados ir JAV laivais. Pažymėtina, kad Pareiškėja šios faktinės aplinkybės neginčija. Tačiau iš Pareiškėjos mokestiniame ginče dėstomos pozicijos spręstina, kad, jos nuomone, vien dėl tos aplinkybės, kad vėliau užšaldytos krevetės buvo importuotos į Islandiją ir šioje šalyje įmonės „*Rammi hf.*“ perdirbtos (apdorotos), perdirbimo metu naudojant žaliavas (druską, geriamąjį vandenį), kurių kilmės šalis yra Islandija (Pareiškėja Muitinės departamentui pateikė krevečių apdorojimo schemą, naudotos druskos atitikties standartą, geriamojo vandens tyrimo rezultatus), turėtų būti laikomos turinčiomis Islandijos kilmę. Vertindama Pareiškėjos poziciją ginčo teisinius santykius reglamentuojančių Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių kontekste, Komisija pažymi, jog ji yra nepagrįsta. Minimų taisyklių II priedo „Apdorojimo ar perdirbimo procesų, kuriuos reikia atlikti su kilmės statuso neturinčiomis medžiagomis, norint, kad pagamintas produktas įgytų

kilmės statusą, sąrašas“ 16 skirsnis nustato, kad gaminiai iš mėsos, žuvies arba vėžiagyvių, moliuskų arba kitų vandens bestuburių įgyja kilmės statusą, kai visos gamyboje panaudotos medžiagos, priskiriamos 3 skirsniai (žuvis ir vėžiagyviai, moliuskai ir kiti vandens bestuburiai), yra visiškai gautos. Kaip jau buvo minėta aukščiau, jūros žūklės ir kiti produktai laikomi visiškai gautais, kai jie išgauti iš jūros eksportuojančios susitariančios šalies laivais už jos teritorinių vandenų ribų (4 str. 1 d. f punktas). Taigi, atsižvelgdama į išdėstytą teisinį reglamentavimą, Komisija nurodo sutinkanti su ginčijamame Muitinės departamento sprendime išdėstyta pozicija, kad Islandijoje atliktas krevečių, kurios buvo sugautos Kanados ir JAV laivais, perdurbimas negali būti laikomas pakankamu pagrindu suteikti produktui Islandijos kilmę.

Pareiškėja, nesutikdama su ginčijamu Muitinės departamento sprendimu, skunde Komisijai tvirtina, jog Klaipėdos TM vienašališkai pakeitė dokumentą, kurį pateikė trečioji šalis, t. y. minėtos prekės gamintojas / siuntėjas. Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių 32 straipsnyje nustatyta tvarka, pagal kurią tikrinami kilmės patvirtinimai. Klaipėdos TM bei Muitinės departamentas nesilaikė minėtame straipsnyje nustatytos kilmės įrodymų tikrinimo tvarkos, todėl, Pareiškėjos tvirtinimu, pažeidė norminius aktus, savo kompetencijos ribas ir Klaipėdos TM ataskaita laikytina neteisėta.

Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių I priedėlio 32 str. 1 dalis nustato, kad vėlesni kilmės įrodymų tikrinimai atliekami atsitiktinės atrankos būdu arba kai importuojančios susitariančios šalies muitinė turi pagrįstų abejonių dėl šių dokumentų autentiškumo, atitinkamų produktų kilmės statuso arba dėl atitikties kitiems šios konvencijos reikalavimams. Nurodytojo straipsnio 2–6 dalys reglamentuoja tikrinimo, kurį atlieka eksportuojančios susitariančios šalies muitinė (pastaroji turi teisę reikalauti bet kokių įrodymų ir atlikti bet kokią eksportuotojo apskaitos ar bet kokią kitą, jos manymu, būtiną tikrinimą) procedūrą.

Nagrinėjamo ginčo atveju iš bylos medžiagos matyti, kad Klaipėdos TM, atlikdama Pareiškėjos patikrinimą, rėmėsi Bendrijos muitinės kodekso 78 straipsnio nuostatomis, numatančiomis, jog: muitinė turi teisę savo iniciatyva arba deklaranto prašymu padaryti pakeitimus deklaracijoje po to, kai prekės jau išleistos (1 dalis); muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, turi teisę tikrinti prekybos dokumentus ir duomenis, susijusius su atitinkamų prekių importo arba eksporto operacijomis (2 dalis); jeigu pakartotinai patikrinus deklaraciją arba atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, paaiškėja, kad atitinkamos muitinės procedūros atlikimo tvarką reglamentuojančios nuostatos buvo taikomos remiantis neteisinga arba neišsamia informacija, muitinė, remdamasi naujai surinkta informacija, laikydamosi nustatytų nuostatų, imasi priemonių, būtinų susidariusiai padėčiai sureguliuoti (3 dalis). Taigi Klaipėdos TM, vadovaudamasi nurodytomis Bendrijos muitinės kodekso nuostatomis, atliko Pareiškėjos 2016-04-11 įformintos importo deklaracijos Nr. 16LTLU9000IM00BDC0 ir kartu su šia deklaracija *muitynio įforminimo metu pateiktų dokumentų patikrinimą* dėl tarifinės preferencijos taikymo teisingumo. Iš šių dokumentų turinio nustačiusi, kad Pareiškėja nepagrįstai deklaracijoje nurodė prekių kilmės šalies – IS ir preferencijos – 300 kodus ir todėl neteisėtai pasinaudojo lengvatiniu muitų tarifų režimu, Klaipėdos TM ėmėsi priemonių, būtinų susidariusiai padėčiai sureguliuoti – pataisė Pareiškėjos pateiktoje deklaracijoje atitinkamų langelių duomenis ir įregistravo Pareiškėjai 5928 Eur maito mokestinę nepriemoką. Vadovautis Pareiškėjos skunde akcentuojamo Visos Europos ir Viduržemio jūros regiono valstybių preferencinių kilmės taisyklių I priedėlio 32 straipsnio nuostatomis, Komisijos vertinimu, Klaipėdos TM neprivalėjo, nes *abejonių nekeliančią išvadą dėl ginčo prekių kilmės* padarė iš Pareiškėjos muitynio įforminimo metu pateiktų dokumentų visumos. Tuo tarpu kilmės įrodymų tikrinimai pagal nurodytųjų taisyklių 32 straipsnio nuostatas atliekami muitynei

turint pagrįstų abejonių dėl atitinkamų produktų kilmės statuso, kartu su prašymu atlikti tikrinimą eksportuojančios susitariančios šalies muitinei siunčiant visus turimus dokumentus ir informaciją, kuriais remiantis galima daryti prielaidą, kad kilmės įrodyme pateikta informacija yra neteisinga.

Komisija, remdamasi tuo, kas išdėstyta, konstatuoja, jog muitinė teisingai vertino byloje surinktų įrodymų visumą ir tinkamai taikė ginčo teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas. Todėl skundžiamas Muitinės departamento sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-07-20 sprendimą Nr. 1A-258.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčių ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliėnė